

“मीठे बच्चे- बाबा आउनुभएको छ तिमीलाई सच्चा स्वतन्त्रता दिन, धर्मराजको सजायबाट मुक्त गर्न, रावणको परतन्त्रताबाट छुटाउन ।”

प्रश्न:- बाबा र तिमी बच्चाहरूको सम्झाउने विधिमा मुख्य अन्तर कुन चाहिँ छ ?

उत्तर:- बाबाले सम्झाउँदा ‘मीठे बच्चे’ भनेर सम्झाउनुहुन्छ, जसले गर्दा बाबाको कुराको तीर लाग्छ । तिमी बच्चाहरूले आपसमा भाइहरूलाई सम्झाउँछौ, तर ‘मीठे बच्चे’ भन्न सक्दैनौ । बाबा ठूलो हुनुहुन्छ, त्यसैले उहाँको कुराको असर हुन्छ । उहाँले बच्चाहरूलाई महसुस (रियलाइज) गराउनुहुन्छ- बच्चाहरू, तिमीहरूलाई लाज लाग्दैन, तिमी पतित बन्यौ, अब पावन बन ।

ओम् शान्ति । बेहदका रूहानी बाबा बेहदका रूहानी बच्चाहरूलाई बसेर सम्झाउनुहुन्छ, अब यो बेहदका बाबा र बेहदका बच्चाहरूले नै जान्दछन् । अरू कसैले न बेहदका बाबालाई जान्दछन्, न बेहदका बच्चा आफूलाई मान्दछन् । बह्मा मुख वंशावलीले नै जान्दछन् र मान्दछन् । अरू कसैले त मान्न पनि सक्दैनन् । बह्मा पनि अवश्य चाहिन्छ, जसलाई आदि देव भनिन्छ, जसमा बाबाको प्रवेशता हुन्छ । बाबा आएर के गर्नुहुन्छ ? भन्छन् पावन बन्नु छ । बाबाको श्रीमत छ- आफूलाई आत्मा निश्चय गर । बच्चाहरूलाई आत्माको परिचय पनि दिनुभएको छ । आत्मा भृकुटीको बीचमा निवास गर्छ । बाबाले सम्झाउनुभएको छ- आत्मा अविनाशी छ, यसको तख्त यो विनाशी शरीर हो । यी कुराहरू तिमी जान्दछौ- हामी सबै आत्माहरू आपसमा भाइ-भाइ एक बाबाका बच्चा हौं । ईश्वर सर्वव्यापी भन्नु यो भूल हो । तिमीले राम्रोसँग सम्झाउँछौ, हरेकमा ५ विकारहरूको प्रवेशता छ, त्यसैले कतिले सम्झन्छन् यिनीहरूले ठीक बोल्छन् । हामी भाइ-भाइ हौं भने अवश्य बाबाबाट वर्सा मिल्नुपर्छ । तर यहाँबाट बाहिर निस्किएपछि मायाको तुफानमा जान्छन् । विरलै कोही टिक्छ । सबै ठाउँमा यस्तो हाल हुन्छ । कसैले थोरै मात्र राम्रोसँग बुझ्ने भने पनि धेरै बुझ्ने कोशिश गर्छन् । अहिले तिमी सबैलाई सम्झाउन सक्छौ । यदि कसैले धेरै ध्यान दिँदैन भने भनिन्छ यो पुरानो भक्त होइन । यी कुराहरूलाई बुझ्नेवालाले नै बुझ्दछ । कसैले बुझ्दैन भने फेरि बुझाउन पनि सकिँदैन । तिम्रो पासमा पनि नम्बरवार छन्, कोही राम्रो व्यक्ति छ भने उसलाई सम्झाउनको लागि त्यस्तै राम्रोलाई पठाइन्छ । शायद केही बुझोस् । यो त जान्नुहुन्छ, ठूला मानिसहरूले यति चाँडै बुझ्दैनन् । हो, मन्तव्य (ओपिनियन) दिन्छन्- यिनको सम्झाउने विधि धेरै राम्रो छ । बाबाको पूरा परिचय दिन्छन् तर स्वयंलाई फुर्सद नै कहाँ छ । तिमी भन्दछौ बेहदका बाबालाई याद गरेमा विकर्म विनाश हुनेछ ।

अहिले तिमीले बुझ्दछौ- बाबाले डाइरेक्ट (प्रत्यक्ष) हामी आत्माहरूसँग कुरा गर्नुहुन्छ । डाइरेक्ट सुन्नाले राम्ररी तीर लाग्छ । उनीहरू बी.के. द्वारा सुन्छन् । यहाँ परमपिता परमात्मा ब्रह्माद्वारा डाइरेक्ट सम्झाउनुहुन्छ- हे प्यारा बच्चाहरू, तिमी बाबाले भनेको मान्दैनौ । तिमीहरूले त कसैलाई यस्तो भन्न सक्दैनौ नि । वहाँ त बाबा हुनुहुन्छ । यहाँ बाबा बस्नुभएको छ, बाबा कुरा गर्नुहुन्छ । प्यारा बच्चाहरू, तिमी बाबाले भनेको पनि मान्दैनौ ! अज्ञान कालमा पनि पिताले सम्झाउने र दाजुले सम्झाउने तरिकामा फरक पर्छ । दाजुको यति असर पर्दैन जति पिताको असर पर्छ । पिता फेरि पनि ठूलो हुनुभयो नि, त्यसैले डर रहन्छ । तिमीलाई पनि बाबाले सम्झाउनुहुन्छ- म आफ्नो पितालाई याद गर । तिमीलाई लाज लाग्दैन, तिमी घरी-घरी मलाई भुल्छौ । बाबा डाइरेक्ट भन्नुहुन्छ, त्यसैले त्यसको असर चाँडै पर्छ । अरे, बाबाले भनेको मान्दैनौ ! बेहदको बाबा भन्नुहुन्छ- यो जन्म निर्विकारी बन्यौ भने २१ जन्म निर्विकारी भनेर पवित्र दुनियाँको मालिक बन्नेछौ । यो मान्दैनौ । बाबाले भन्नुभएको तीर कडा लाग्छ । फरक त रहन्छ । यस्तो पनि होइन- सदैव नयाँ-नयाँसँग बाबा मिलिरहनुहुन्छ । उल्टो-सुल्टो प्रश्न गर्छन् । बुद्धिमा बस्दैन किनकि यो हो एकदम नयाँ कुरा । गीतामा कृष्णको नाम लेखिदिएका छन् । उनी त हुन सक्दैनन् । अहिले ड्रामा अनुसार तिम्रो बुद्धिमा बसेको छ । तिमी बच्चाहरू भाग्दछौ हामी बाबाको पासमा जाऔं, डाइरेक्ट (प्रत्यक्ष) मुरली सुनौं । वहाँ त भाइहरूद्वारा सुन्दथ्यौ, अब बाबासँग सुनौं । बाबाको असर हुन्छ । प्यारा बच्चाहरू भनेर कुरा गर्नुहुन्छ । प्यारा बच्चाहरू, तिमीलाई लाज लाग्दैन ! बाबालाई याद गर्दैनौ ! बाबासँग तिम्रो प्यार छैन ! कति याद गर्छौ ? बाबा एक घण्टा । अरे, निरन्तर याद गर्नु भने तिम्रो पाप काटिनेछ । जन्म-जन्मान्तरको पापको बोझ शिरमा छ । बाबा सम्मुख सम्झाउनुहुन्छ- तिमीले बाबाको कति ग्लानि गरेका छौ । तिमीमाथि त मुद्दा चल्यो । अखबारमा कसैको लागि ग्लानि लेखे भने उसमाथि मुद्दा हाल्छन् नि । अब बाबा स्मृति दिलाउनुहुन्छ- तिमीले के-के गर्दथ्यौ । बाबा सम्झाउनुहुन्छ ड्रामा अनुसार रावणको संगतमा यो

भएको हो । अब भक्तिमार्ग सबै पूरा भयो, पास्ट भयो, बीचमा कोही रोक्नेवाला त हुँदैन । दिन-प्रतिदिन उत्रिँदा-उत्रिँदा तमोप्रधान बुद्धि बुद्ध हुन जान्छन् । जसको पूजा गर्छन्, उनलाई दुःखा-मुढामा हुनुहुन्छ भनिदिन्छन् । यसलाई भनिन्छ बेहदको अबुझ । बेहदका बच्चाहरूको बेहदको अबुझपन । एकातर्फ शिवबाबाको पूजा गर्छन्, अर्कोतर्फ उनै बाबालाई नै सर्वव्यापी भन्छन् । अहिले तिमीलाई स्मृति आएको छ यति अबुझ काम गर्‍यो जसकारण बाबाको ग्लानि गरिदियो । अब तिमी बच्चाहरूले बुझ्‍यो त्यसैले पुरुषार्थ गरिरहेका छौ बेगर टु प्रिन्स (मगन्तेबाट राजकुमार) बन्ने । श्रीकृष्ण सत्ययुगका राजकुमार, उनको लागि फेरि भन्दछन्- १६,१०८ रानीहरू थिए, बच्चाहरू थिए ! अहिले तिमीलाई त लाज लाग्छ । कसैले पाप गर्‍यो भने भगवान्को अगाडि कान समातेर भन्छन्- हे भगवान्, ठूलो भूल भयो, दया गर्नुहोस्, क्षमा गर्नुहोस् । तिमीले कति ठूलो भूल गरेका छौ । बाबा सम्झाउनुहुन्छ- ड्रामामा यस्तो छ । जब यस्तो बन्दछौ तब त म आउनेछु ।

अब बाबा भन्नुहुन्छ- तिमीले सबै धर्मवालाहरूको कल्याण गर्नु छ । बाबा जसले सबैको सद्गति गर्नुहुन्छ, उहाँको लागि सबै धर्मवालाहरूले भनिदिन्छन् सर्वव्यापी हुनुहुन्छ । यो कहाँबाट सिके । भगवानुवाच, म सर्वव्यापी छैन । तिम्रो कारण अरूको पनि यस्तो हाल भएको छ । पुकार्दछन्- हे पतित-पावन.... तर केही पनि बुझ्दैनन् । हामी जब पहिला-पहिला घरदेखि आयौ त पतित थियौ र ? देह-अभिमानि बन्नाको कारण पतित बन्यौ । कुनै पनि धर्मवाला आए, उनीहरूसँग सोध्नु छ परमपिता परमात्माको तिमीलाई परिचय छ, उहाँ को हुनुहुन्छ ? कहाँ निवास गर्नुहुन्छ ? भन्दछन् माथि या भन्दछन् सर्वव्यापी हुनुहुन्छ । बाबा भन्नुहुन्छ तिम्रो खातिर सारा दुनियाँको खाता शून्यमा आइपुगेको छ । निमित्त तिमी बनेका छौ । सबैलाई सम्झाउनुपर्छ । भलै ड्रामा अनुसार हुन्छ तर तिमी पतित त बन्यौ नि । सबै पाप आत्माहरू छन् । अब पुण्य आत्मा बन्नको लागि पुकार्दछन् । सबै धर्म वालाहरूलाई मुक्तिधाम घरमा जानु छ । वहाँ पवित्र हुन्छन् । यो पनि ड्रामा बनेको छ, जो बाबा आएर सम्झाउनुहुन्छ । यो ज्ञान सबै धर्महरूको लागि हो । बाबाको पासमा समाचार आएको थियो, कुनै आचार्यले भने तपाईंहरू सबैलाई आत्मामा परमात्मा सम्झिएर नमस्कार गर्छु । अब यत्रो सबै परमात्मा हुन् र ? केही पनि समझ छैन । जसले धेरै भक्ति गरेका छैनन्, उनीहरू टिक्दैनन् । सेन्टरमा पनि कोही कति समय कोही कति समय टिक्छन् । यसबाट सम्झनुपर्छ- भक्ति कम गरेको छ त्यसैले टिक्दैनन् । फेरि पनि जान्छन् कहाँ । अर्को कुनै पसल (हट्टी) त छैन । यस्तो के युक्ति रचौ जसले गर्दा मनुष्यहरूले चाँडै बुझ्नु । अहिले त सबैलाई सन्देश दिनु छ । यो भन्नु छ- बाबालाई याद गरौ । तिमीले नै पूरा याद गर्न सक्दैनौ भने तिम्रो तीर कसरी लाग्न सक्छ ? त्यसैले बाबा भन्नुहुन्छ- चार्ट राख । मुख्य कुरा हो नै पावन बन्ने । जति पावन बन्दछौ उति ज्ञान धारण हुनेछ । खुशी पनि हुनेछ । बच्चाहरूलाई त धेरै खुशी हुनुपर्छ- हामीले सबैको उद्धार गरौ । बाबा नै आएर सद्गति गर्नुहुन्छ । बाबालाई त चिन्ता र खुशीको कुरै छैन । यो ड्रामा बनेको छ । तिमीलाई त कुनै चिन्ता हुनुहुँदैन । बाबा मिल्नुभएको छ अरू के चाहियो, केवल बाबाको मतमा चल्नु छ । यो शिक्षा पनि अहिले मिल्दछ, सत्ययुगमा मिल्नेछैन । वहाँ त ज्ञानको कुरै छैन । यहाँ तिमीलाई बेहदका बाबा मिल्नुभएको छ, त्यसैले तिमीलाई स्वर्गभन्दा पनि धेरै खुशी हुनुपर्छ ।

बाबा भन्नुहुन्छ- बेलायतमा गएर पनि तिमीले यो सम्झाउनु छ । सबै धर्मावलम्बीहरूप्रति तिमीलाई दया लाग्छ । सबै भन्दछन्- हे भगवान् दया गर्नुहोस्, खुशी दिनुहोस्, दुःखबाट मुक्त गर्नुहोस् । तर केही पनि बुझ्दैनन् । बाबा अनेक प्रकारका युक्तिहरू बताउनुहुन्छ । सबैलाई यो बताउनु छ- तपाईंहरू रावणको जेलमा हुनुहुन्छ । भन्दछन्- स्वतन्त्रता मिलोस्, तर वास्तवमा स्वतन्त्रता भनिन्छ केलाई, यो कसैले जान्दैनन् । रावणको जेलमा त सबै फँसेका छन् । अहिले सच्चा स्वतन्त्रता दिनको लागि बाबा आउनुभएको छ । फेरि पनि रावणको जेलमा परतन्त्र भएर पाप गरिरहन्छन् । सच्चा स्वतन्त्रता कुनचाहिँ हो ? यो मनुष्यहरूलाई बताउनु छ । तिमी अखबारमा पनि छाप्न सक्छौ- यहाँ रावणको राज्यमा स्वतन्त्रता कहाँ छ र ! धेरै छोटकरीमा लेख्नुपर्छ । धेरै व्याख्या कसैले बुझ्न सक्दैन । भन, तपाईंलाई स्वतन्त्रता छ कहाँ, तपाईं त रावणको जेलमा पर्नुभएको छ । तिम्रो बेलायतमा आवाज भयो भने फेरि यहाँ तुरुन्तै बुझ्नेछन् । एक-अर्का माथि घेराउ हालिरहन्छन् । त्यसैले के यो स्वतन्त्रता भयो र ? स्वतन्त्रता त तिमीलाई बाबाले दिइरहनुभएको छ । रावणको जेलबाट स्वतन्त्र गरिरहनुभएको छ । तिमी जान्दछौ- वहाँ हामी बडो स्वतन्त्र, बडो धनवान् हुनेछौ । कसैको नजर पनि पर्दैन । पछाडि जब कमजोर बन्यौ तब सबैको नजर पयो- तिम्रो धन माथि । मुहम्मद गजनवीले आएर मन्दिर लुटे अनि तिम्रो स्वतन्त्रता सकियो । रावणको राज्यमा परतन्त्र बन्यौ । अहिले तिमी पुरुषोत्तम संगमयुगमा

छौ । अहिले सच्चा स्वतन्त्रता पाइरहेका छौ । उनीहरूले त स्वतन्त्रतालाई बुझ्दै बुझ्दै न । त्यसैले यो कुरा पनि युक्तिले बुझाउनुपर्छ । जसले कल्प पहिला स्वतन्त्रता पाएका थिए, उनीहरूले नै मान्नेछन् । तिमीले सम्झाउँदा कति विवाद गर्छन्, मानौं बुद्ध हुन् । समय बर्बाद (टाइम वेस्ट) गर्छन्, त्यसैले दिल हुँदैन कुरा गर्ने ।

बाबा आएर स्वतन्त्रता दिनुहुन्छ । रावणको परतन्त्रतामा दुःख धेरै छ । अपरमअपार दुःख छ । बाबाको राज्यमा हामी कति स्वतन्त्र हुन्छौं । स्वतन्त्रता त्यसलाई भनिन्छ, जब हामी पवित्र देवता बन्दछौं, रावण राज्यबाट छुट्छौं । सच्चा स्वतन्त्रता बाबा नै आएर दिनुहुन्छ । अहिले त पराई राज्यमा सबै दुःखी छन् । स्वतन्त्रता मिल्ने यो पुरुषोत्तम संगमयुगमा हो । उनीहरूले त भन्छन् विदेशी सरकार गयो, त्यसैले हामी स्वतन्त्र भयौं । अब तिमी जान्दछौं— जबसम्म पावन बनेका छैनौ तबसम्म स्वतन्त्र भनिदैन । फेरि धर्मराजको सजाय खानुपर्छ । पद पनि भ्रष्ट हुनेछ । बाबा आउनुहुन्छ घर लैजान । वहाँ सबै स्वतन्त्र हुन्छन् । तिमी सबै धर्मवालाहरूलाई सम्झाउन सक्छौं— हामी आत्मा हौं, मुक्तिधामदेखि आएका हौं पार्टी बजाउन । सुखधामबाट फेरि दुःखधाम तमोप्रधान दुनियाँमा आइपुगेका छौं । बाबा भन्नुहुन्छ— तिमी मेरा सन्तान हौ, रावणका कहाँ हौ र । म तिमीलाई राज्य-भाग्य दिएर गएको थिएँ । तिमी आफ्नो राज्यमा कति स्वतन्त्र थियौ । अब फेरि वहाँ जानको लागि पावन बन्नु छ । तिमी कति धनवान् बन्नेछौ । वहाँ त पैसाको चिन्ता हुँदैन । गरीब भए पनि पैसाको चिन्ता हुँदैन । सुखी रहन्छन् । चिन्ता यहाँ हुन्छ । बाँकी राजधानीमा नम्बरवार पद हुन्छ । सूर्यवंशी राजाहरू जस्तो सबै कहाँ बन्छन् र ! जति मेहनत उति पद । तिमी सबै धर्मवालाहरूको सेवा गर्नेवाला हौ । वेलायतीहरूलाई पनि सम्झाउनु छ— तिमी सबै भाइ-भाइ हौ नि । सबै शान्तिधाममा रहन्छन् । अब रावण राज्यमा छौ । अब घर जाने मार्ग तिमीलाई बताउँछु, आफूलाई आत्मा सम्भेर मलाई याद गर । भन्दछन् पनि— भगवान्ले सबैलाई मुक्त (लिबरेट) गर्नुहुन्छ । तर यो बुझ्दै न— कसरी मुक्त गर्नुहुन्छ ? बच्चाहरू कहीं अलमलमा परे भने भन्नेछन्— बाबा हामीलाई मुक्त (लिबरेट) गरेर आफ्नो घर लैजानुहोस् । मानौं तिमीहरू कुइरोमा, जङ्गलमा अलमलिएका थियौ । बाटो नै थाहा लादैनथ्यो । फेरि मुक्तिदाता (लिबरेटर) मिल्नुभयो, मार्ग बताउनुभयो । बेहदका बाबालाई पनि भन्छन्— बाबा, हामीलाई लिबरेट गर्नुहोस् । हजुर हिंन्दुहोस्, हामी पनि हजुरको पछाडि हिड्नेछौं । बाबा सिवाय अरु कसैले मार्ग बताउँदैनन् । कति शास्त्र पढ्थ्यौ, तीर्थहरूमा धक्का खान्थ्यौ तर भगवान्लाई जान्दैनथ्यौ भने फेरि खोज्ने कहाँबाट ? सर्वव्यापी हुनुहुन्छ भने फेरि मिल्नुहुन्छ कसरी ? कति अज्ञान अन्धकारमा छन् । सर्वको सद्गति दाता एक बाबा हुनुहुन्छ, उहाँ नै आएर तिमी बच्चाहरूलाई अज्ञान अन्धकारबाट निकाल्नुहुन्छ । अच्छा !

मीठे-मीठे सिकीलधे बच्चाहरूप्रति माता-पिता बापदादाको यादप्यार एवं गुडमर्निङ्ग । रूहानी बाबाको रूहानी बच्चाहरूलाई नमस्ते । रूहानी बच्चाहरूको रूहानी बाबालाई गुडमर्निङ्ग, नमस्ते ।

धारणाको लागि मुख्य सारः—

- १) एक बाबा मिल्नुभएको छ, त्यसैले कुनै पनि कुराको चिन्ता गर्नु छैन । उहाँको मतमा चलेर, बेहदको समझदार बनी खुशी-खुशी सबैको उद्धार गर्ने निमित्त बन्नु छ ।
- २) धर्मराजको सजायबाट बच्न वा सच्चा स्वतन्त्रता पाउनको लागि पावन अवश्य बन्नु छ । ज्ञान कमाइको स्रोत हो, यसलाई धारण गरेर धनवान् बन्नु छ ।

वरदानः— लाइटको आधारमा ज्ञान-योगको शक्तिहरूको प्रयोग गर्नेवाला प्रयोगी आत्मा भव

जसरी प्रकृतिको लाइटले विज्ञानका अनेक प्रकारको प्रयोग प्राक्टिकलमा गरेर देखाउँछन्, यसैगरी तिमी अविनाशी परमात्म-लाइट, आत्मिक-लाइट, साथ-साथै प्राक्टिकल स्थितिको लाइटद्वारा ज्ञान योगको शक्तिहरूको प्रयोग गर । यदि स्थिति र स्वरूप डबल लाइट छ भने प्रयोगको सफलता धेरै सहज हुन्छ । जब हरेकले स्वयम्प्रति प्रयोगमा लाग्नेछन् तब प्रयोगी आत्माहरूको शक्तिशाली संगठन बन्नेछ ।

स्लोगनः— विघ्नहरूको अंश र वंशलाई समाप्त गर्नेवाला नै विघ्न-विनाशक हुन् ।